

Uzlet

– Nuray AYHAN · 11 Şubat 2016

Kutlu bir yolculuktan gözlerinde gördüğüm düşler
Şimdi bir kutsalın gölgesine bırakıp kendimi
Sığıyorum yâradanın lütfûna

Küsmelere kördü gülüşlerim

Şansıma tesellisiz sözler yazılır
Bak türaba şimdi tin kazılır
Mevsime kış düştü zamana kar
Kendime ağlarken yüreğime düştü hâr
Vefasız bir bekleyişi okuyor eskimiş anılar

Vazgeçtim beşer duygulardan
Avare misali sıyrıldım ihtiraslardan
Sol kafesimde yalnızlık değil sancı
Vuslatın hakikat renkli cilası

Y/âr büyüyor cemre, cemre lehçemde
Utaniyorum ağlak bir çocuk hallerim
Acının tadını ezber ediyor gözlerim
Alfabeme zâr çizer kalem tutan ellerim

Beklentiye çoktan unuttum
Çocuktum çiçeklere küskün
Kırdığım dallara kırgınım şimdi
Yazmadığım ne varsa şiirimdi
Bir dilim yalnızlıktı benimkisi
Hicranlı gecelere astım kimsesizliğimi
Siyah sürmeler çektim gözlerime
Yıldızları serpip göklere
Sevgiliyi gömdüm tin kokulu geceye
Serzeniş değil gaflete düştü dilim
Tövbe, tövbe ben yalnızlığı severim

Nuray AYHAN...